

en Del af sit Areal paa en saa generende Maade til Jernbanerne, naar der ikke beregnes mere til Fordel for vedkommende, end som det nu sker med Hensyn til Ulempegodtgørelse efter den gamle Lov. Jeg mener derfor, at skulde der ske en Forandring, skulde det ikke alene være ved en Sammensætning af Taksationskommissionen, hvorved Lodsejeren faar Lov at sætte en Mand ind, men der burde tillige indføres det Tillæg til Loven, at der gives Erstatning for Værdiforringelse af Ejendommen.

Naar flere ærede Medlemmer have udtalt Ønske om Standsning af Tog ved Stationer paa enkelte Steder, skal jeg tillade mig at udtale Ønsket om, at Eksprestoget mellem Kjøbenhavn og Kalundborg maa standse ved Tølløse. Det kunde jo se ud, som om det væsentligst var for min egen Persons Skyld, fordi jeg rejser dertil, men det er det ikke. Vi ere i dette Øjeblik i Færd med at aabne Høng—Tølløse Banen, som Kommunen og Amtsraadet ere bange for skal blive et mindre rentabelt Foretagende, og Staten er jo ogsaa interesseret i, at dette Foretagende ikke bliver saa meget daarligt. Nu er det saadant, at denne Bane gaar mellem to Landstationer, den har ingen Købstad som Endestation. Det vil være klart for de ærede Medlemmer, at dette er en væsentlig Gene for en Bane, og at det utvivlsomt vil blive en væsentlig Hindring for dens Rentabilitet. Nu mener jeg, at, hvis Eksprestoget kom til at standse ved Tølløse, vilde det forøge Trafikken en Del, fordi Folk saa kunne komme direkte til Kjøbenhavn og tilbage igen, hvorimod de ellers vilde være henviste til at køre om ad Værsløv. Jeg skal derfor henstille til den højtærede Minister, om der ikke kunde være Anledning til, at Eksprestoget for Fremtiden kom til at holde ved Tølløse Station efter Høng—Tølløse Banens Aabning.

Jørgensen: Jeg skal blot gøre nogle faa Bemærkninger i Anledning af den højtærede Justitsministers Svar paa et i Fjor af Finansudvalget henvist Andragende fra Bestyrelsen for Kolonien for epileptiske i Tersløse om et Statstilskud.

Dette Andragende var enstemmig henvist til Justitsministeren af Finansudvalget, og det var udmærket anbefalet af Finansudvalgets Ordfører, det ærede Medlem for Ribe (J. Busk). Desuagtet svarede Ministeren, at særlig i Betragtning af den finansielle Stilling turde han ikke indlade sig paa, i alt Fald for Tiden, at fremkomme

med Forslag i Overenstemmelse med dette Andragende. Jeg tror, at her ligger en Opgave, som Staten bør tage i sin Haand saa snart som muligt, og at, før det sker, bliver Opgaven ikke tilfredsstillende løst. Der er neppe nogen Sygdom, hvor Omgivelserne have saa stor Indflydelse paa Patientens hele Tilstand som netop ved Epilepsien, og saa længe denne Opgave bæres oppe ved privat Initiativ, bliver Følgen derfor, at de mindre velstillede ikke kunne tage Ophold paa en Anstalt, som ikke kan sætte Betalingen saa lavt, at de kunne faa Adgang dertil.

Den nævnte Koloni i Tersløse er en selvejende Institution, der staar i en Værdi af 70,000 Kr., hvoraf godt de 50,000 Kr. ere indkomne ved privat Initiativ. Men Bestyrelsen mener ikke at kunne blive ved at drive denne velsignelsesrige Virksomhed uden at ty til Statens Hjælp. Jeg beklager derfor den ærede Ministers Svar. Imidlertid tror jeg ikke, det er, fordi den ærede Minister har noget principielt mod denne Opgave, idet han i Fjor var med til at henvise Andragendet til den daværende Ministers Overvejelse. Jeg kan saa godt forstaa, at der er Grund for den ærede Regering til at være forsigtig med Paa-tagelsen af ny Opgaver. Men jeg tror, at den finansielle Ængstelse, som saavel Regeringen som Flertallet i denne Sal ere grebne af, kun bliver af kort Varighed. Jeg tror, det skal vise sig, at hvad vi kunne reformere, i ædelt og humanitært Øjemed for dem, der lide af Sygdom og Nød, ville vi have Raad til. Jeg tror altsaa ikke, der er nogen Modstand fra Ministerens Side uden af finansielle Grunde. I øvrigt har Kultusministeren i Aar, ser jeg af Finanslovforslaget, foreslaaet 300 Kr. til Hjælp til Diakonhjemmet i Nyborg, hvor der netop er Epileptikere, og det siges, at det er en Forhøjelse, der gives for at skaffe Adgang for fattige Børn til Anstalten.

Medens jeg har Ordet, vil jeg gøre en Henstilling til den ærede Landbrugsminister angaaende en Revision af Loven om Jordlodder til Landarbejdere. Jeg kan fatte mig kort, da jeg fuldt ud slutter mig til det ærede Medlem for Svinninge (K. Pedersen) angaaende denne Sag. Jeg ved, at den ærede Minister interesserer sig for denne Sag, men jeg haaber ikke, han vil tage det ilde op, at der her kommer Udtalelser frem om dens Mangler og Midlerne til at afhjælpe dem. Alle, som kende Loven, ville vist være enige om, at Loven er god, men i Omfang for ringe; naar den